

LESBRIEF

In deze lesbrief willen wij de leerkracht ideeën aan de hand doen voor oefeningen en gespreksonderwerpen aandragen om voor en/of na de voorstelling met de kinderen door te nemen.

INHOUD:

Twee acteurs praten vrijuit over dromen en over nachtmerries. Ze geven daar allemaal voorbeelden van, de een nog gekker dan de ander. Maar dan ontdekken ze dat ze samen met het publiek in een droomvoorstelling zitten. Op een papiertje lezen ze waar die voorstelling over gaat. In een droom kun je niet weigeren, moet je wel meespelen... Dus verdelen ze de rollen en dromen van:

Meneer Zzzzz is de baas van een groot bedrijf. Hij is heel belangrijk. Iedereen moet doen wat hij zegt. Maar 's nachts als hij slaapt, heeft hij niets meer te zeggen. Dan heeft hij nachtmerries en wil hij zo snel mogelijk weer wakker worden.

Meneer Aaaaah droomt 's nachts van de mooiste en leukste dingen.

Hoe zou het zijn als meneer Zzzzz en meneer Aaaaah elkaar in hun droom tegenkomen?

THEMA:

Als je iets heel belangrijk vindt, ga er dan voor, ongeacht wat anderen zeggen!

SUBTHEMA'S:

Angst anders te zijn.

Schijn ophouden.

Jezelf durven zijn.

Schaamte.

SUGGESTIES VOOR DE LEERKRACHT

Voor de voorstelling:

Vraag kinderen hun leukste, naarste, engste droom op te schrijven. En stuur deze naar infotoneelgroepvest@gmail.com
Wellicht wordt deze droom uitverkoren om te worden gebruikt in de voorstelling!

Na de voorstelling:

Laat kinderen het verschil ontdekken tussen dromen of nachtmerries en wensdromen of dagdromen. Wegdromen is iets anders dan 's nachts in je bed dromen. Maar bij allebei kom je in een andere wereld terecht dan die je overdag meemaakt.

De nachtelijke dromen betekenen vaak helemaal niks. En toch heb je er een bepaald gevoel bij als je wakker geworden bent. Dus ook al begrijp je iets niet, toch kan je er iets bij voelen. Het ene is bewust, het andere onbewust. Zo kun je bang zijn voor spinnen, zonder dat ze je ooit iets hebben aangedaan. Dromen kunnen verhaaltjes zijn zonder kop of staart en toch kun je er bang van worden. Of juist heel vrolijk.

Laat de kinderen gezamenlijk een tekening maken. Pak een heel groot papier. Laat de kinderen om de beurt iets er op tekenen. Merk op dat ze altijd een verhaal proberen te maken. Zo werkt een droom ook. Onbewust wil je logica zien.

Oefening: Laat de kinderen allemaal een zin opschrijven met een werkwoord. Hij gaat... Zij doet... Het regent etc.

Verzamel de zinnen en gooi ze op een hoop. Laat ieder kind een zin eruit pakken en voorlezen. Gezamenlijk krijg je dan een knotsgek verhaal. Net zo knotsgek als een droom kan zijn.

En dan de wensdromen. Wat wil je later worden? Of waar zou je blij van worden? Vraag kinderen naar hun ambities. Niet alleen wat ze willen worden, maar ook wat ze met hun omgeving zouden willen. Wat is voor hun een droomwereld oftewel een prettige wereld? En komt die zomaar of moet je daar wat voor doen? Laat ze daar een tekening van maken.

Lees ter afsluiting het spannende sprookje De Nacht van Mary voor.

DE NACHT VAN MARY

Er was eens een paard dat zo lui was dat iedereen er gek van werd. Mary heette ze. De hele dag stond ze in de wei te dromen. Niemand wist waarvan. Haar vader had haar het liefst een hengst verkocht om haar in beweging te krijgen. Maar haar moeder hield hem tegen. Ze verdedigde haar dochter en zei dat ze niet lui was of stond te dromen maar nadacht. Heel diep nadacht.

Waarover dan, bromde haar vader.

Over dingen die wij nooit zullen begrijpen, antwoordde Mary's moeder.

Jaja, zei haar vader, zo kan ik het ook. En mokkend liep hij weg.

Ook de andere paarden in de wei werden gek van Mary's gedroom. Want als er iets gedaan moest worden, dan waren zij altijd de klos. De boer had het opgegeven Mary op te zadelen met klussen

want als ze al in beweging kwam, dan liep ze met dichte ogen in zeven sloten tegelijk. Dus kwam het altijd op de andere paarden neer om de wagen te trekken of met iemand op hun rug een ritje te maken.

De andere paarden konden haar bloed wel drinken en pestten haar waar en wanneer ze maar konden. Ze poepten in haar voederbak, plasten in haar drinkwater of traptten per ongeluk expres tegen haar benen. Maar het deed Mary allemaal niks. Ze droomde gewoon door.

Op een avond toen Mary's ouders sliepen, besloten de andere paarden om Mary eens een lesje te leren dat ze nooit zou vergeten. Om de wei was schrikdraad gespannen. Als je dat aanraakte, liepen de rillingen je over de rug en schrok je je een ongeluk. Geen paard durfde daar zelfs maar in de buurt te komen en dat was precies de bedoeling van de boer. Zo liepen zijn paarden niet weg maar bleven netjes in de wei.

Na een rit had de boer vergeten een lang touw op te ruimen en dat lag in het gras. Het plan van de andere paarden was om dat touw om de nek van Mary te binden en de andere kant op het schrikdraad te leggen. De schrik die het draad gaf zou dan via het touw naar Mary gaan. Eens kijken of ze dan nog steeds bleef dromen!

Toen de avond was gevallen, gingen ze aan de slag. Het touw om Mary's nek binden, was een makkie. Mary zag of hoorde zoals altijd niks van wat er om haar heen gebeurde. De paarden hinnikten zachtjes van plezier om wat er komen zou. Het paard dat altijd voor de meeste klussen opdraaide en daardoor de grootste hekel aan Mary had, mocht het andere eind om het schrikdraad slingeren. Hij pakte het tussen zijn tanden en wierp het met zo'n slinger om het schrikdraad dat het meteen in een knoop lag.

Mary zat nu vast aan het schrikdraad.

Het duurde even voor er iets gebeurde. Het paard dat haar haatte, wilde al gaan voelen of het schrikdraad wel aan stond, toen Mary opeens verstijfde. En niet lang daarna, verstijfden alle paarden die haar zagen. Want de aanblik was ijzingwekkend.

Mary's ogen puilden uit en kleurden rood, bloedrood, tot ze bloed spoten. Haar manen stonden recht overeind als een hanenkam. Ze steigerde. Haar voorbenen maaiden door de lucht als een volleerd bokser. Maar het allerergst was nog wel haar gehinnik. Dat ging door merg en been. Toen rolde ze zich op als een bal om een tel later te ontploffen. Althans zo leek het. Ze sprong omhoog. Hoger dan een paard ooit springen kon. En verder dan een paard ooit springen kon. Het touw brak alsof het een grassprietje was. In één sprong was Mary over het hek heen. En twee sprongen later was ze uit het zicht verdwenen. Het vreselijke gehinnik bleef iets langer te horen tot ook dat was weggestorven.

De paarden waren allemaal lijkbleek geworden. Trillend op hun benen staarden ze elkaar verbijsterd aan. Het duurde wel een uur voor ze zich weer konden bewegen. Ze keken naar de ouders van Mary. Die moesten zich toch ook dood geschrokken zijn. Maar nee. Alsof er niks gebeurd was, stonden zij vredig te slapen.

De rest van de nacht deden de andere paarden geen oog dicht. Telkens als ze het probeerden, zagen ze Mary weer voor zich met haar uitpuilende bloedogen en hoorden ze weer haar bloedstollende gehinnik.

De volgende dag zochten Mary's ouders de hele wei af naar Mary. Tegen beter weten in, keken ze achter elke grasspriet alsof Mary zich daar verstopt zou kunnen hebben. Ze vroegen de andere paarden of ze haar misschien gezien hadden. Maar die durfden niks te zeggen. De ouders waren

ontroostbaar. En de volgende nacht waren ze zo moe van het verdriet dat ze tegen elkaar aan stond in slaap vielen. Hun ogen waren nog niet dicht of daar verscheen Mary al in hun droom. Ze staarde in alle rust in de verte en haar ouders voelden een grote kalmte over zich heen komen en het verdriet weg zakken.

Bij de andere paarden was het omgekeerd. Overdag was het hen gelukt het beeld van die woeste Mary van zich af te zetten en te knabbelen aan het verse gras. Maar als ze 's nachts zelfs maar één oog dicht deden, zagen ze de verschrikkelijke Mary voor zich en vulden hun oren zich met haar afgrijselijke gehinnik. Meteen sperden ze klaarwakker hun ogen dan weer open.

Mary's ouders keken elke dag uit naar de nacht. Dan zagen ze hun geliefde dochter weer in hun dromen. Voor de andere paarden zat nachtrust er niet meer in. Uit slaapegbrek werden ze almaar grauwer en grauwer en lustelozer en lustelozer. Het gras smaakte ze niet meer en ze werden magerder en magerder tot er tenslotte niets meer van ze over was.

Toen Mary's ouders oud waren en de boer hen wilde laten slachten, verscheen Mary opeens in zijn dromen. De volgende ochtend trilde hij nog steeds van de verschrikkelijke aanblik en lijkbleek kwam hij Mary's ouders extra haver brengen en fluisterde hij hen in het oor dat hij ze nooit van zijn leven weg zou doen...

En zij leefden nog lang en gelukkig.

En Mary? Die bezoekt nog elke nacht iedereen die rot tegen anderen doet.

En daar heeft ze haar hoeven vol aan.

EINDE